

Ornate loquendi

sufficiētissime per diuersos poetas ac oratores Tercius tractatus est de elegantijs **H. T. L.** aliorum quoq; poetarum. que per omnia ad ornate loquendū scribendumq; maxime pficiunt. Peto quoq; obnixē q; si aliqua sint minus bene posita indulgere. de bene vero dictis ne huius opusculi laborem vilipendas. ego quippe vigilauī v; tu dormias. ego laborauī vt tu quiescas. tuus solus labor erit vt plegendo intelligētia replearis. z scientia peditus ab omnib; claru; atq; eloqui rissimus habearis. Sin vero quod magis presumo rabido corde z nebulo sa facie quemadmodū pauus z menius z solus xgilius optimus poetaz detraxerunt. vt met attestatur in palemone tertia egloga suoz bucolicoz. vbi dicit. Qui pauūm non odit amat tua carmina meni. Si quoq; his flosculis z gemmis ornate comptis liuidū dentem in p̄mis ac lingua id re detraxeris. tibi respōdeo dictum marialis in distigis Nasutus sis. sis deniq; nasus. Inuidia q̄dem re vt p̄rium seruūm caligine ignorātie inuoluit De autē beniuolentia per lumen ad gloriam perducet habeas.

Plaudite vos iuuenes mecum gaudete studentes
 Lescherij rhesis finis amatus adest
 Nam modus hic dabitur quo possit epistola finis
 Etq; notandus erit nomine quisq; suo
 Jungunturq; loci benedicendiq; colores
 Non exemploz deficit ampla proba
 Insuper ornatus varij precepta leguntur
 Tam recte vt scribas q̄ tibi fata voles
 Quod si forte petas quo sint aurore legenda
 Lescherij pauli mox tibi nomen habe
 Quis vt esset honoz cumulatior incola sancte
 Colonte henricus quentell cognomine dictus
 Artis opus multa impressit comoditate

Anno dñi M. cccc. xci. sexto ydus Februarij